

[Carl F. Madsen.]

mente, at der her var en Sag, som kunde bruges til at afkræve Fagforeningen og de to Arbejdere Erstatning. Man ulejlige de Retten, som dog fornøftigvis kom til det Resultat, at der ikke kunde tages Hensyn til den fremsatte Klage.

Det kunde være interessant at gennemgaa de 16—17 Domme, der er, men det vilde føre for vidt. Der er dog et Par Domme, som jeg et Øjeblik vil opholde mig ved, fordi de viser, hvad denne Lov kan bruges til. Paa Korinth Savværk var der udbrudt en Konflikt mellem Træindustriarbejderforbundet og Savværket. Det lykkedes dette i Løbet af nogen Tid at faa en Del ny Arbejdskraft som Erstatning for den gamle, og Formanden for Forbundet, Forretningsfører V. S. Petersen, indrykkede derfor i Faaborg Socialdemokrat en Artikel, der var betitlet „Strejken paa Korinth Savværk“, hvori han opfordrede til at vise nogle i Artiklen nævnte Skruebrækkere særlig Opmærksomhed. Han skal ogsaa have fremsat Trusler om at offentliggøre deres Fotografier, hvis de fremdeles blev ved at arbejde. Fotografierne blev ikke offentliggjort, fordi han ikke havde dem. Det var i og for sig ikke andet end en Trusel, som man kalder det fra Rettens Side, om at ville gøre noget saadant, men Retten for Retskreds Nr. 37, Faaborg Købstad m. v., dømte Petersen efter Straffelovens § 217 for Ringeagtsyringer til en Bøde paa 100 Kr. til Statskassen, og hvis han ikke betalte den, skulde han otte Dage i Fængsel. Efter Loven om Erhvervsfrihed blev han tillige idømt 1 000 Kr. til Faaborg Købstads Politikasse og i Sagsomkostninger 100 Kr.

Denne Sag var anlagt paa Skruebrækkernes Vegne, men saa kom ogsaa Savværkets Ejer, Lensgreve Reventlows Dødsbo, og anlagde Sag mod Forretningsfører Petersen, som paastodes idømt Straf efter Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, fordi den omhandlede Artikel formentlig havde til Hensigt at genere Savværket ved at tvinge og true Arbejderne bort. Retten i Faaborg gav Sagsøgeren Ret og idømte den anklagede en Bøde paa 1 000 Kr. til Politikassen i Faaborg og 100 Kr. i Sagsomkostninger. Disse Domme kostede altsaa Træindustriarbejderforbundet 2 300 Kr. for den Artikel, som Formanden havde skrevet om disse Personer og om Fabrikens Forhold. Politikassen i Faaborg fik ved Dommene 2 000 Kr., Statskassen 100 Kr. og Sagsføreren 200 Kr. Skruebrækkerne, der var antaget paa Fabrikken, opnaaede, at Retten kendte de fremsatte Udtalelser for

døde og magtesløse. Det var naturligvis noget, men meget var det ikke.

Saa var der en anden Lønstrid, som i høj Grad ligner denne, nemlig en Lønstrid mellem Handels- og Kontormedhjælperforeningens Afdeling i København og Danske Købmænds Handels-Aktieselskab. Der havde Formanden, Gustav Pedersen, i „Social-Demokraten“ offentliggjort Navn og Adresse paa nogle Personer, som havde taget Arbejde hos det nævnte Firma. For dette Forhold blev Pedersen idømt 1 000 Kr. i Bøde til Københavns Kommunes Kasse.

Man vil af disse Par Domme se, hvad Loven kan bruges til. Der er her Tale om Erstatningsbeløb paa 1 000 Kr. og atter 1 000 Kr., men der er ingen Grænse for, hvor store Erstatningsbeløb eller hvor store Bøder der kan idømmes Arbejdernes faglige Organisationer, naar de kommer i Konflikt med Arbejdsgiverne og der kommer Skruebrækkere ind paa disses Virksomheder. Det kan formentlig løbe op til mange Gange tusind Kroner, og det er ogsaa netop Hensigten med Loven. Hensigten er at svække Arbejderne og deres Organisationer i deres Kamp mod saadanne Arbejdsgivere. Den er en Slags Beskyttelseslov for den Slags Arbejdsgivere, jeg her har omtalt, og den er en Beskyttelseslov for de daarlige Kammerater, som vi indenfor Arbejderstanden anser saadanne Personer for, der bryder en Arbejdskonflikt. Vi forstaa ogsaa godt, at naar Resultatet er blevet det, jeg her nævnte, saa falder det sammen med det, som man i sin Tid fra Venstres og det konservative Folkepartis Side mente med Loven. Det var netop dette, den skulde bruges til: at svække de Organisationer, som Arbejderne har, selv om man har villet give det Udseende af, at den ogsaa tog Sigte paa andre Forhold. At den gør dette, er for saa vidt rigtigt, men disse andre Forhold kommer blot ikke til at faa nogen som helst Betydning. Af de afsagte Domme drejer kun 4—5 sig om andre Samfundsborgere. Ogsaa i Fremtiden vil der kunne bringes Sager frem overfor andre Samfundsborgere, men det store Antal af Sager vil komme til at omfatte Arbejderne og deres Organisationer. Ved store Erstatninger og store Bøder vil man forsøge at hindre Arbejderne i paa effektiv Maade at føre Kampen overfor de Arbejdsgivere, de kommer i Konflikt med.

Jeg har lidt vanskeligt ved at forstaa, hvorfor denne Lov skal opretholdes. For saa vidt der ikke var sket noget, siden Loven blev gennemført, var det ikke saa